Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36642
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

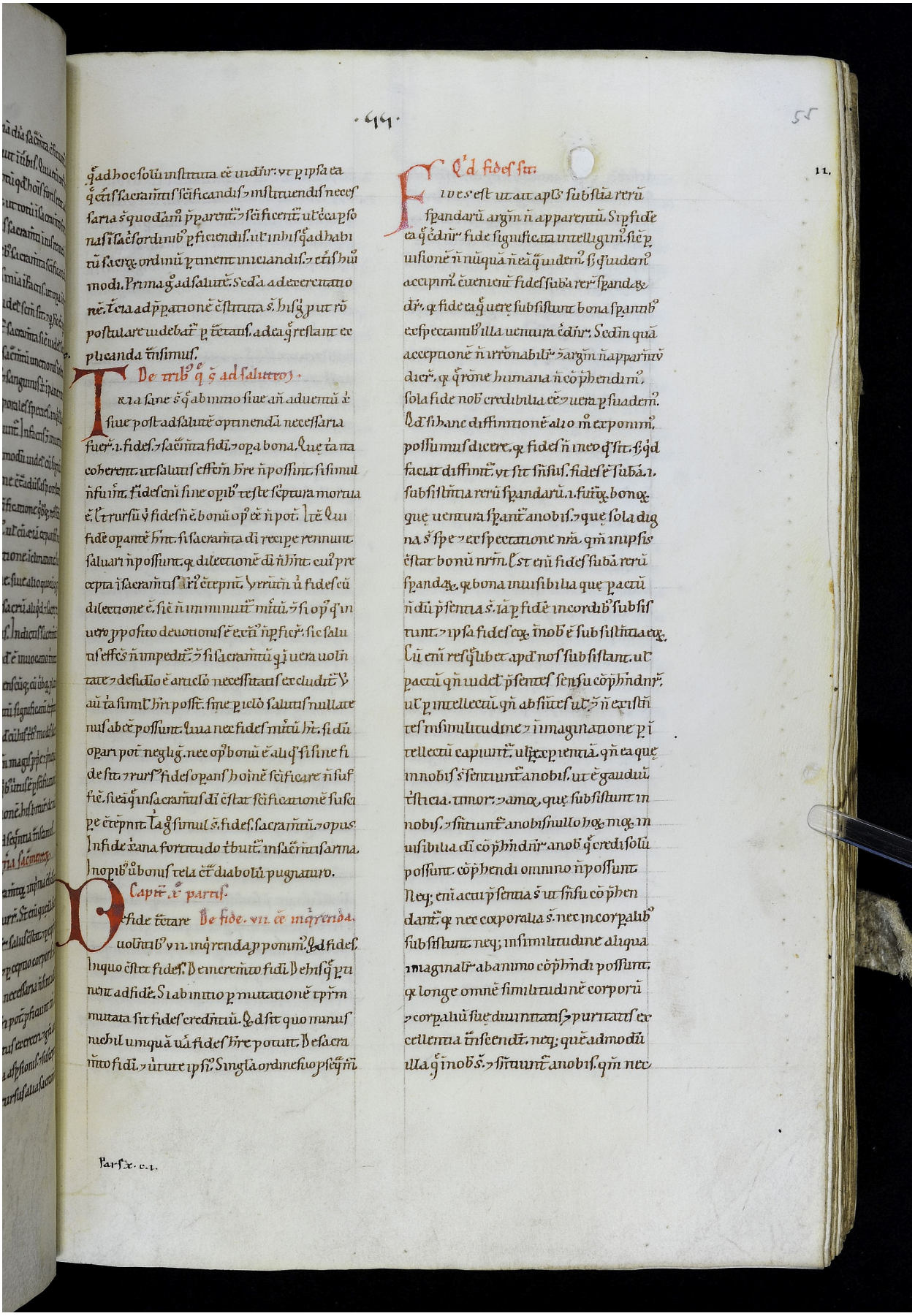

·44· 55

qđ hoc solũ instituta sĕ uidĕ: ut p ipsa ea
q̄ cĕl sacramĕta sĕificandi⁊ instituendi nece
saria s quodã ꝑparent. ad sĕificĕ. ut ea ꝑ so
nas sac̄dotũ ꝓficiendi. ut in his q̄ habi
tũ sacr̄ ordinũ ꝓmanent inciandi⁊ cĕlebrã
modi. Prima q̄ ad salutẽ. Secda ad exercitatio
nẽ. Tcia ad ꝑparationẽ cĕlestium s. his q̄ put rõ
postulare uidebat ꝑ cĕtam. ad ea q̄ restant ex
plcanda tñsimus.

De tribꝫ q̄ ꝫ ad salutẽ ꝫ.

Tria sane s q̄ ab initio siue añ aduentũ x
siue post ad salutẽ optinendã necessaria
fuer. i. fides⁊ sac̄dotia fidi⁊ opa bona. Que ita na
coherent. ut salus esse hr̄e nõ possint. si simul
nfuĩnt. fides enĩ sine opib̄ teste sc̄ptura mortua
ē. Et rursũ fides nẽ bonũ op̄ ẽ nõ pot. Itẽ qui
fidẽ opamẽ hñt. si sacramenta di recipere renuat
saluari nõ possunt. q dilectionẽ di nõ hñt. cui ꝑ
cepta i sacramẽtis tri cĕtrit. Verũtñ ut fides eũ
dilectione ẽ. sic nõ ita minuit. mtũ⁊ si op̄ q̄ in
uero ꝓposito deuotionis ẽ exercẽ nõ ꝓficit. sic salu
ti effectũ nõ impedit. ⁊ si sacramẽtũ q̄ ita uolen
tate⁊ desidio ẽ articlo necessitatis excludit. Si
ad ea similr hñ posse. sine q̄cĕlo salutis nullate
nus ab ẽ possunt. Quia nec fides mtũ hr̄. si du
opari pot negligit. nec op̄ bonũ ẽ ali q̄ si sine fi
de sit⁊ rursus fides opans hoinẽ sĕificare nõ suf
fic. sic ea q̄ in sacramẽtis di cĕlestem sĕificationẽ susci
pe cĕtrit. Ita q̄ simul s. fides. sacramẽtũ⁊ opus.
In fide ẽ ana fortitudo tbuit. in sac̄dotia sarma
In op̄ib̄ ũ bonus tela cĕ diabolũ pugnaturo.

Capit̄. ẽ partis.

De fide tĕtare
uolũtib̄ v n. inq̄renda ꝓponũ. Qd fides.
In quo cĕstet fides. Deinceps de fidi. Deinde q̄ ꝓ
nent ad fidẽ. Si ab initio ꝑ mutationẽ tpũ
mutata sit fides credentiũ. Qd sit quo manus
nichil umquã uã fides hr̄e potuit. De sacra
mẽto fidi⁊ ut rute ipsi. Singla ordine hoc ps̄ẽti ñ

Qd fides sit. 11.

Fides est ut ait apl̄s substãtia rerũ
sperandarũ argm̄ñ apparentiũ. Si p fide
ea q̄ dicit fide significata intelligim. sic ꝑ
uisionẽ nõ inuisa nec ea q̄ uidem. ꝑ q̄ uidem
accipim. cuenienter fides substãtia rer sperandar.
dr. q fide ea q̄ uere subsistunt bona spãnt
exspectamꝫ illa uentura cdit. Secm quã
acceptionẽ nõ irrõnabilr⁊ argm̄ñ apparentiũ
dicr. q q̄ rõne humana nõ cõphendi m.
sola fide nob credibilia cĕ⁊ uera ꝑsuadem.
Ad hanc diffinitionẽ alio mõ exponim.
possumus dicere. q fides nõ in eo q̄ sit. ꝑ q̄d
facit diffinit. ut sit substãs. fides ẽ substã. i.
substitutiua rerũ sperandarũ. i. futurarũ bonor.
que uentura spãnt anobis⁊ que sola dig
na s spe⁊ exspectatione nã. q̄m in ipsis
ẽstat bonũ nr̄m. Est enĩ fides substãtia rerũ
sperandar. q bona inuisibilia que ꝑ pactũ
nõ dũ ꝓsentia s. sed ꝑ fidẽ in cordib̄ subsis
tunt⁊ ipsa fides eor. in nob ẽ substitutiua eor.
Cũ enĩ res q̄ libet apd nos subsistant. ut
pactũ q̄m uidet ꝓsentes sensu cõphendim.
ut p intellectũ. q̄m absentes ut ⁊ nõ exister
tes in similitudine⁊ in imaginatione p
tellectũ capiunt. ut ꝓpinquã. q̄m ea que
in nobis s sentiunt anobis. ut ẽ gaudiũ
tristitia. timor⁊ amor. que subsistunt in
nobis.⁊ sentiunt anobis nullo hoc mõ in
uisibilia dei cõphendim anob q̄ credi solũ
possunt. cõphendi omnino nõ possunt
Neq; enĩ actu ꝓsentia s. ut sensu cõphen
dant. q nec corporalia s. nec in corpalib̄
subsistunt. neq; in similitudine aliqua
imaginali⁊ abanimo cõphendi possunt.
q longe omnẽ similitudinẽ corporũ
⁊ corpalium fugiendo transit⁊ puritatis ex
cellentia tñscendit. neq; que admodũ
ulla q̄ in nob s.⁊ sentiunt anobis. q̄m nec

Pars x. c. 1.